

Homilie van de heilige Johannes Chrysostomus (+ 407)

Alleen de christenen waarderen de dingen naar hun echte waarde
en ze hebben niet dezelfde motieven
om zich te verheugen en zich te bedroeven
als de rest van de mensen.

Bij het zien van een gewonde atleet die de overwinningskrans op zijn hoofd draagt,
letten degenen die nooit aan sport hebben gedaan
alleen maar op de wonden die deze man doen lijden.
Ze hebben geen idee van het geluk dat hem zijn overwinningskrans geeft.

Zo doen de mensen over wie wij spreken.
Ze weten dat wij beproevingen ondergaan,
maar ze weten niet waarom wij die verdragen.
Ze letten alleen maar op ons lijden!
Ze zien de strijd die we zijn aangegaan en de gevaren die ons bedreigen.
Maar het loon en de kransen blijven verborgen,
niet minder dan de reden van onze strijd.

Wanneer we beproefd worden omwille van Christus,
laten we dat dan moedig verdragen en zelfs met vreugde.
Als we vasten laten we dan van vreugde juichen alsof we in genoegens verkeren.
Als we beledigd worden, laten we dan dansen van vreugde,
alsof we met lof overladen worden.
Als we een of ander nadeel ondergaan, laten we het dan beschouwen als winst.
Als we aan een arme geven, overtuigen we ons dan ervan dat we ontvangen.
Hij die niet op die manier geeft, geeft niet van harte.

Als ge dan ook een gift wilt doen aan iemand, let dan niet alleen op wat het u kost.
Denk er veeleer aan dat ge er een veel groter profijt uit haalt,
want het profijt is groter, dan wat het u kost.
Wanneer ge een aalmoes schenkt
en hetzelfde geldt voor elke deugd die ge beoefent,
denk dan aan de zoetheid van het loon, meer dan aan de hardheid van het offer.

Vóór alles moet ge u eraan herinneren dat ge voor de Heer Jezus strijdt.
Dan zult ge met moed de strijd ingaan, gelukkig zijn en altijd in vreugde leven.

Johannes Chrysostomus, *Homilie over de 2^e brief aan de Korintiërs, 12 4; PG 61, 486- 487*